

Projekts Erasmus+

Pārskats par karjeras nedēļu Cento.

Rihards Mugurevičs, 10. DH

Gatavs darbam:orientācija uz karejeru un universitātes studijām vidusskolās / Fit for job: Orientation to Carrer and University Studies at secondary schools.

Saturs

1. Manas karjeras vēlmes

1. 1 Manas stiprās puses

1. 2 Mana nākotnes profesija

2. Apmaiņas programma

2. 1 Apmaiņas nedēļas apraksts un novērtējums

2. 2 Starpkultūru un valodu prasmes

3. Kopsavilkums

Pielikumi

Manas karjeras vēlmes.

1. 1 Manas stiprās puses.

Šo 9 skolas gadu laikā es esmu ne tikai sapratis savas stiprās un vājās puses, bet arī uzzinājis daudz ko jaunu par sevi. Kā jau ikvienam mūsdienu jaunietim man vienmēr ir interesējis sports, tāpēc uz uzskatu, ka viena no manām stiprajām pusēm ir fiziskas aktivitātes. Lai pārliecinātos, kas man vislabāk sanāk esmu nodarbojies ar dažnedažādiem sporta veidiem, piemēram, basketbolu, futbolu, karatē, peldēšanu, boksu, florbolu un pludmales volejbolu. Kā arī no sporta esmu mantojis dažādas īpašības, kas varētu man noderēt nākotnē, veidojot savu karjeru. Viena no tām noteikti ir optimisms un neatlaidība, jo par to nevienu reizi vien esmu pārliecinājies, kad svarīgos spēles izšķirošos brīžos, tas ir nepieciešams visvairāk.

Kopš sāku nodarboties ar pludmales volejbolu, nāca situācijas, kurās vajadzēja ne tikai saņemties pašam, bet arī uzmundrināt komandas biedrus, lai arī kāds būtu rezultāts, cīnīties līdz galam. Tāpēc es uzskatu, ka viena no vissvarīgākajām īpašībām ir mācēt atbalstīt citus, jo, ja to mācēsi, arī citi atbalstīs tevi, kas atvieglos dzīvi.

Man patīk lasīt grāmatas, lai pilnveidotu savu valodu, bet tas sanāk ļoti reti, jo sakarā ar lielo slodzi dienas režīmā, tam burtiski nepietiek laika un enerģijas. Satraukums man bieži vien ir radījis daudz problēmu, jo es vienmēr esmu bijis ļoti komunikabls un vienmēr ir patikusi komunikācija ar ikvienu un par jebko. Tāpēc no šī projekta es gribētu iemācīties izvairīties no stresa radītajām sekām. Ne velti vienmēr, kad ir runājamas kādas svarīgas lietas vai jāuzzina, visi vienmēr liek to darīt man. Šis arī bija viens no faktoriem kāpēc es aizgāju uz diplomātijas novirzienu. Esmu pārliecināts, ka šis modulis man vidusskolas gadus dos ļoti daudz pieredzes un zināšanu.

Jau kopš mazotnes galva man vienmēr bijusi pilna ideju ne tikai blēņu darīšanā, bet arī biznesa veidošanā un naudas pelnīšanā. Viena no tām bija vasarā rīkot pludmales volejbola turnīrus, ko mēs ar brāli un vēl vienu draugu arī īstenojām (kreativitāte). Apņēmības pilni sagaidījām pirmo turnīru uz, kuru diemžēl ieradās tikai 4 komandas (ieskaitot mūs). Brālis ar draugu jau bija atmetuši cerības par šīs idejas pilnveidošanu, bet tajā brīdī atspoguļojās īpašība, kuru jau iepriekš minēju, nekad nepadoties. Pārliecināju viņus uzrīkot vēl vienu turnīru un notika neticami, kad atbrauca trīsreiz vairāk komandu (13) un tas man iemācīja - lai arī cik grūti ietu nevajag nekad padoties. Lai gan daudz naudas nenopelnījām, zinājām, ka vislielākais ieguvums bija pieredze, kas tajā brīdī bija daudz svarīgāka par naudu. Mūsu turnīru rīkošanas bizness turpinājās, bet ar laiku man radās daudz un dažādu ideju, kas gaidu savu kārtu, lai tās tiktu īstenotas. Bet arī šī turnīra rīkošanas laikā es sapratu, ka arī esmu ļoti apņēmīgs, jo lai to visu īstenotu arī vajag ļoti lielu apņēmību, piemēram, mēs drukājām plakātus un braukājām ar riteniem līdz vēlam vakaram, lai izlīmētu visās iepļānotajās vietās, kā arī 5. 00 no rīta jau bijām laukumos, lai visu pienācīgi un laicīgi sagatavotu turnīram. Lai gan esmu diezgan slinks es gandrīz vienmēr visu izdaru laikā.

9. klases laikā ar klasi bijām uz karjeras centru, lai labāk saprastu ar ko ir vērts nākotnē nodarboties, kura laikā arī noskaidrojas, ka manu vajadzētu nodarboties ar kaut ko, kas ir saistīts ar komunikāciju, bet arī noskaidrojās tas, ka vajadzētu arī saistīt ar tūrismu, jo kopš bērnības man ir patikusi ceļošana un ģeogrāfija. Bet, manuprāt, ne vienmēr visprecīzākie ir profesionālie līdzekļi, lai saprastu par ko vēlies kļūt, tāpēc es arī vērsos pie vecākiem, lai uzzinātu viņu domas par to, kas man sanāk vislabāk. Tomēr, viņu domas neatšķīrās no karjeras centrā veikto aptauju rezultātiem un viņi arī uzskata, ka man vajadzētu saistīt nākotni ar komunikāciju.

Kā jau minēju man pamatskolā padevās ģeogrāfija, bet bez tā man arī padevās bioloģija, jo man ļoti labi padevās loģikas uzdevumi, piemēram, kuros bija jāuzraksta kā tu

rīkotos dažādās situācijās. Bet tas manī iedvesa pārlicība, ka man padodas vispār uzdevumi uz loģiku (ne matemātikā) un secinājumu spriešana.

Secinājumi

Atskatoties uz to, ko rakstīju noteikti vajadzētu saistīt nākotnes profesiju ar darbu tūrismā aģentūras, vēl nezinu kādā jomā, bet noteikti kaut ko saistītu ar komunikāciju un tūrismu.

1. 2 Mana nākotnes profesija

Mūsdienu pasaulē visam ir sava cena un nekas nav par velti, tāpēc ja es meklētu mācību iespējas ārzemēs tas būtu ļoti dārgi un es kļūtu par milzīgi apgrūtinājumu vecākiem, kaut arī atrastu darbu un sāktu pelnīt pats. Kā arī vecāki ietekmējoties no māsas negrib, lai es mācītos ārzemēs, jo mana lielā māsa 18 gadu vecumā aizbrauca mācīties uz Dāniju un pašlaik domā tur arī palikt. Bet es uzskatu, ka tepat Latvijā ir arī pietiekami daudz izaugsmes iespēju un, ja atrod pareizo ceļu, var izveidot patiesi veiksmīgu karjeru. Protams, saziņa svešvalodās, kas, manuprāt, ir ļoti svarīgas ikvienā profesijā, ārzemēs būtu visapkārt, pat visparastākajās dzīves situācijās, to būtu nostiprināt visvieglāk un ātrāk.

Vēl neesmu meklējis nekādas darba un studiju iespējas, bet ātri ieskatoties google, var atrast daudz dažādus piedāvājumus studijām saistībā ar tūrismu. Piemēram, Vidzemes Augstskola piedāvā iespēju saņemt bakalaura grādu tūrisma organizācijā un vadībā, kur ir jāstudē 3, 5 gadi. Vai tūrisma aģentūra "Kolumbs" piedāvā mācības viņu skolā, kā arī pēc pabeigšanas iegūt darba iespējas viņu tūrisma aģentūrā.

Latvijā ir iespēja piedalīties ēnu dienā, kur piedalos gandrīz katru gadu, kad atrodu piemērotas vakances. Piemēram, šogad es biju pie korporatīvo klientu vadītājas un ieguvu diezgan daudz informācijas kā pareizāk iesaistīties sarunā ar klientiem.

Protams, iespēju daudzveidība ir ļoti plaša, piemēram, vasarā vienmēr meklēju darbu gan, lai pilnveidotu sevi, gan lai iegūtu papildus naudu. Gadus iepriekš bija grūtāk atrast darbu, jo bija nepieciešama pamatizglītība, tāpēc tobrīd piestrādāju pie tēta. Tā pati turnīru veidošana man deva ļoti bagātīgu pieredzi, kā arī es plānoju pavasara brīvlaikā apciemot māsu un viņas draudzenes Dānijā un nostiprināt valodu.

2. Apmaiņas programma

2. 1 Apmaiņas nedēļas apraksts un novērtējums

1. diena

Ar lielu interesi un nelielu satraukumu pirms brauciena mēs visi satikāmies Rīgas lidostā. Atvadoties no ģimenēm iegājām pārbaudes punktā, kur viss norisinājās bez aizķeršanās. Viens no patīkamākajiem momentiem bija, kad skolotāja teica, ka ceļojumu aģentūra dod mums 5 eiro dāvanu karti lidostas kafejnīcā, ko mēs, protams, arī izmantojām, bet, manuprāt, tas bija ļoti forši, jo pēc brokastīm jau nedaudz sāka gribēties ēst un nedaudz iestiprināties pirms brauciena bija tieši tas, kas vajadzīgs. Personīgi es pirmo reizi lidoju ar mazo lidmašīnu, kur katrā pusē ir tikai divas sēdvietas. Brīvais laiks lidmašīnā ļāva man pieķerties šaha spēlei, jo vienmēr ir patikusi šī spēle, bet nekad nav pieteicis laika pilnvērtīgi to spēlēt, kā arī gribēju iemācīties tik labi spēlēt, ka varētu mājās sakaut tēti. Diemžēl viņu neuzvarēju, bet viņš teica, ka esot jūtams ļoti liels progress. Tā nu spēlējot šahu abus lidojumus, kuri ilga 2, 5 un 1 stundu, paskrēja nemanot. Ierodoties Bolonjas lidostā jau pirmais, ko mēs ieraudzījām bija ekskluzīvas automašīnas izlikta apskatei. Un tas man lika domāt, ka tās nebūs vienīgās, kuras mēs redzēsim šī brauciena laikā. Ar deviņvietīgu busiņu nokļuvām līdz Cento un satikām viesģimenes. Mans pirmais iespaids bija tāds, ka visi itāļi, kas mūs sagaidīja bija ļoti maza auguma un es uzreiz sajutos tā, ka būtu vismaz galvas tiesu garāks par viņiem. Kopā ar Manuelu, viņa māsu, mammu un tēti nokļuvām līdz viņa mājvietai. Māja bija ļoti mājīga un kompakta, jo viņi tur dzīvo vairākās paaudzēs. Kad biju iekārtojies viņa istabā, sarunājam, ka iesim gulēt, jo abi bijām pārguruši - viņš pēc treniņiem un skolas, es pēc nogurdinošajiem lidojumiem.

2. diena

Pirmo rītu mums nācās braukt ar autobusu, bet pārējas dienas mūs aizveda Manuela tētis. Brokastis paēdām nelielā kafejnīcā blakus viņa skolas un viņš man ieteica bulciņu "bombolone", kura bija brīnumgarda un es viņu ņēmu katru reizi, kad bijām tajā kafejnīcā. Tā bija mīksta maize ar olu pildījumu un pūdercukuru. Labi paēduši devāmies uz tikšanās punktu un iekāpām autobusā ar kuru nokļuvām Bolonjā un pirmā pieturvieta šajā braucienā bija Bolonjas "Ducati" rūpnīca, kurā man tik ļoti patika, jo tāpat kā jebkuram patīk gan motocikli, gan mašīnas. Lai gan biju diezgan zinošs kā un kas notiek es uzzināju daudz ko jaunu. Pēc motociklu rūpnīcas devāmies apskatīt pašu Bolonju - skaistas, vecmodīgās ēkas un apbrīnojamas baznīcu konstrukcijas tur netrūka, kā arī tur bija tik daudz dažādi brendu veikali. Kā arī izmantojām savu brīvo laiku paēstu un nolēmām, ka ja jau esam atbraukuši uz Itāliju tad mums noteikti jānogaršo īsta itāļu pica, ko devāmies arī izdarīt. Pats interesantākais bija, kad iegājām tādā kā kupolā un, kad piegāja pie sienas un otrs cilvēks pretī, tad varēja dzirdēt viens otra čukstus, pieliekot ausi pie sienas. Izstaigājuši veikalus un jau paspējuši nopirkt pāris suvenīrus pārguruši devāmies atpakaļ un Cento un no Cento atpakaļ un Manuela mājām nokļuvām ar viņa tēti. Tomēr, diena vēl nebija beigusies. Kad atbraucām mājas sākām spēlēt datorspēli un beigās pat nepamanījām cik ilgs laiks jau ir pagājis, jo tā spēle bija ļoti interesanta.

3. diena

Nākamā pieturvieta Itālijā bija Ravenna. Šī vieta solījās būt ļoti interesanta, kas, manuprāt, arī līdz brīdim, kad sākām apmeklēt vietas, kurās jau bija paredzams, kas tur būs. Piemēram, bija plāns iepazīt Itālijas baznīcas, ko mēs arī darījām, bet šī diena beigās pārvērtās vienā lielā staigāšanā no baznīcas uz baznīcu neredzot neko citu, izņemot pašu pilsētu. Tomēr, aiz katra negaisa mākoņa slēpjas saule, un pēc, manuprāt, garlaicīgas baznīcu apmeklēšanas, mūs sagaidīja diezgan interesanta savu mozaīku veidošana, jo šodienas mērķi

ietilpa apskatīt arī baznīcu iekšpuses, kas bija veidotas no mozaikām. Vislielākās bēdas bija, kad uzzinājām, ka bijām tikai 100 km no Venēcijas, bet mēs visu dienu tikai pavadījām staigājot no baznīcas uz baznīcu. Kā arī mums bija ļoti garšīgas pusdienas - aizgājām uz nelielu kafejnīcu, kur varēja nopirkt mīklas veidojumu ar dažādiem pildījumiem.

4. diena

Šo dienu es gaidīju visvairāk no visām - Ferrari muzeja apskate Ferrārā. Un šī diena patiešām bija apbrīnojama, jo izdarījām tik daudz, sākot ar Formulas 1 riepu maiņu un beidzot ar Ferrari izmēģinājuma braucienu. Bet tagad sāksu no paša sākuma. Sākot ar nelielu testu, ko mēs zinām par pašu Ferrari atbildējām uz daudziem izglītojošiem jautājumiem un pildījām testus. Noskatījušies video par F1 riepu maiņu un uzzinājuši kā to dara, devāmies to izmēģināt uz savas ādās, plus mums vēl uzņēma laiku un tas radīja nelielu sacensību starp mums, kas ātrāk nomainīs riepas. Man nācās to darīt divas reizes, jo pēdējai grupai pietrūka viens cilvēks, lai pilnvērtīgi veiktu uzdevumu. Un beigu beigās ar skolotāju grupu, kurām pietrūka tas viens cilvēks, mēs uzstādījām labāko rezultātu. Tomēr, tā bija tikai iesildīšanās pirms paša Ferrari muzeja, kurā ieejot man, kā īstam benzīngalvai, aizrāvās elpa, kad ieraudzīju gan vecos Ferrari, gan mūsdienu jaunos Ferrari vairāku miljonu vērtībā, gan pašas formulas. No laika, kas tika dots, ko mēs vārējam pavadīt muzejā varēja iesēsties Ferrāri un uzzinājuši, ka var doties testa braucienā ar Ferrari, mēs nespējam šādu iespēju laist garām tāpēc skriešus skrējām to izmēģināt. Diemžēl mūsu testa braucienu nācās saīsināt, bet, manuprāt, tas bija tā vērts. Un es vel joprojām atceros to sajūtu, ka mēs vizināmies ar Ferrari, man galvā vel joprojām skan mūsu šofera teikums "it's like music for your ears", kad runājām cik apbrīnojama un klausāma ir auto motora skaņa. Pusdienas bija ļoti garšīgas un laiks arī bija diezgan saulains un silts, tāpēc, pēc manām domām šī diena bija izdevusies uz visiem 100%!

5. diena

Nākamā pieturvieta mūsu apmaiņas braucienā bija Modena. Kā jau ierasts devāmies apmeklēt pilsētas baznīcas, bet par laimi šajā pilsētā mūsu plāna ietilpa tikai šīs baznīcas apmeklējums, bet tā patiesi bija grandioza. Liela un balta, ar divām lauvām pie ieejas un plašu laukumu apkārt. Pērtam mums tika dots brīvais laiks. Kopā ar Jēkabu devāmies nedaudz pastaigāt pa veikaliem un secinājām, ka šeit, lai gan pilsēta ir mazāka un tādējādi veikali arī ir mazāk, bija daudz smukas lietas, ko varētu iegādāties ja vien būtu vairāk laika atvēlēts. Bet, kad bija palikušas pēdējas minūtes steidzāmies atpakaļ un pat paspējam apmaldīties un prasīt ceļu garāmgājējiem.

6. diena (pēdēja apmaiņas braucienā)

Šajā dienā mums bija paredzēts apmeklēt mūsu itāļu draugu mācību stundas un salīdzināt ar latviešu mācību stundām. Godīgi sakot, katram mācību veidam ir savi plusi, piemēram, latviešu skolās ir jāiet uz skolu 5 dienas, bet itāļiem 6, ieskaitot sestdienu, bet viņiem stundas beidzas ļoti ātri, ap 13:00, bet šodien mums bija jāiet tikai uz pirmajām divām stundām. No klases sagaidīju ļoti pozitīvu attieksmi un visi nāca runāties ar mani un daudz interesējās. Teica arī, ka viņiem neesot tādas iespējas runāt svešvalodās, tāpēc izmanto tādu iespēju, kamēr vēl vien var. Atvadījies no viņa klasesbiedriem devos pie skolotājām un tur mūsu sagaidīja jauns uzdevums. Mums iedeva karti un bija jāapstaigā Cento un jāizpilda visādi uzdevumi, piemēram, jāsaskaita uz operas ēkas sarkanās svītras. Visu veiksmīgi izdarījuši un nedaudz pārsaluši devāmies apēst saldējumu, kas, tāpat kā itāļu picas, bija brīnumgards. Bet vēl bija palicis viens ieplānots darbs, kas bija jāizdara Cento. Bija jāiet satikt Cento vicamērs un viņš mums nedaudz pastāstīja par Cento. Diena beidzās diezgan ātri tāpēc mēs nolēmām ar autobusu aizbraukt līdz Bolonjai un pastaigāt pa veikaliem iegādāties suvenīrus. Vakaru pavadīju apmeklējot Manuela treniņu un spēlējot datorspēles. No rīta,

sakrāmējis koferus un atvadījies no cilvēkiem, kas palika mājās, devos mājup. Mājupceļš paskrēja ļoti ātri, jo lidmašīnā aizmigu un pamodos tikai tad, kad bijām jau nolaidušies Latvijā. Visu ceļu līdz mājām stāstīju mūsu piedzīvojumus Itālijā līdz man izkalta mute. Un pats pēdējais jautājums, ko uzdeva mani vecāki bija - Vai tev patika? Un mana atbilde bija "Jā, ļoti"!

Manuprāt, viens no vislielākajiem mērķiem šajā braucienā bija uzlabot mūsu valodas prasmes un iegūt jaunus draugus. Galvenokārt, tas arī izdevās, jo man ar manu draugu Manuelu izveidojās ļoti labs kontakts un mēs sarunājām noteikti satiekties arī pēc apmaiņas brauciena un viesošanās vienam pie otra.

Šo apmaiņas nedēļu es novērtēju uz 9/10, jo, manuprāt, daudz ko sanāca darīt steigā, kā arī dažbrīd nesanāca gandrīz vispār nekāda brīvā laika. Kā jau minēju, ieguva daudz jaunu draugu un arī manas valodas prasmes manāmi uzlabojās. Vislielākā pieredze arī bija tas kontakts, kas bija jāveido svešvalodās.

2. 2 Starpkultūru un valodu prasmes.

Godīgi sakot, es nebiju gaidījis, ka man būs tik viegli iedraudzēties ar manu itāli un viņa ģimeni, jo visi bija ļoti pretimnākoši un rūpējas, lai man visa pietiktu un man būtu labi. Vienīgais, kas bija nepierasts bija tas, ka viņi ēda ļoti mazas brokastis un milzīgas vakariņas

Kā jau minēju, visnepierastākais bija tas, ka visi itāli gan manā viesģimenē, gan citi bija ļoti maza auguma un es sajutos tā kā tāds tornis starp viņiem visiem, bet viss pārējais man likās ļoti pierasti, jo pilsēta bija diezgan līdzīga Rīgai un viņu paražas arī bija ļoti līdzīgas mūsējām.

Atšķirību nebija daudz, piemēram, viņiem uz skolu jāiet 6 dienas un katru dienu skola beidzas ap vieniem, kā arī skolotājs nāca pie viņiem uz klasi, nevis viņiem bija jāstaigā uz skolotāju klasi.

Manas valodas prasmes ir ļoti attīstījušas, jo jau pēc pāris dienām es jutu, ka varu daudz labāk un vieglāk izteikt savas domas, vēlmes. Kā arī runāju daudz raitāk. Visvairāk man palīdzēja tā valoda prasmju vienlīdzība starp mani un Manuelu, jo viņam tāpat kā man bija sākumā grūti izteikties, bet pērtam mums abiem valoda aizgāja. Vienīgais traucēklis arī bija tas, ka, kamēr mums aizgāja tā saruna vienam ar otru, jo grūti iesākt tā vienkārši runāt gandrīz ar pilnīgi svešu cilvēku.

3. Kopsavilkums

Šis brauciens bija viens liels ieguvums. Sākot ar valodu prasmēm un daudzajām jaunajām vietām, ko apmeklējam. Katru dienu mūs sagaidīja jauni, dažādi piedzīvojumi, kurus atcerēšos visu atlikušo mūžu. Uzzināju, ka itāļi savus iebraucējus sagaida ļoti viesmīlīgi un man bija patīkami tur atrasties. No šī brauciena ieguva ļoti labu pieredzi, piemēram, kā kontaktēties ar citu cilvēkiem, kā arī ieguva prasmi daudz vieglāk izteikt savas domas un runāt daudz raitāk svešvalodās, kas arī bija mans šī brauciena mērķis.

This trip was one enormous acquirement. Starting with language skills and lots of places what we visited. Every day was full of a lot of new adventures, which I will remember all my life. I learnt that Italians greet their visitors very kindly and it was really nice to be there. From this trip I gained very good experience, for example, how to better make contacts with people other countries, as well how to easier explain my opinion and speak more fluently in foreign languages, which was my aim for this project.

